

דף כו.

עין משפט א.ב. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"א ה"ו
עיינ לעיל עין משפט ח

עין משפט ג. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"א ה"ז

קְדָשֵׁי קְדָשִׁים שְׁנִשְׁחָטוּ בְּדָרוֹם ש או שְׁנִתְקַבְּל דָּמָם
בְּדָרוֹם פְּסוּלִין:

עין משפט ד. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"א ה"ח

הִיא עוֹמֵד בְּדָרוֹם וְהוֹשִׁיט יָדוֹ לַצָּפוֹן ת וְשָׁחַט שְׁחִיטָתוֹ
כְּשֶׁרָה:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"א ה"ט

הִיא עוֹמֵד בְּדָרוֹם א וְהוֹשִׁיט יָדוֹ וְקִבֵּל הָדָם בַּצָּפוֹן.
קִבְּלָתוֹ פְּסוּלָה:

עין משפט ו. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"א ה"י

הַכֹּנִיס רֹאשׁוֹ וְרַבּוֹ לַצָּפוֹן הֵרִי הוּא כְּעוֹמֵד בַּצָּפוֹן:

ש משנה קדשי קדשים שנשחטו בדרום או שנתקבל דמן בדרום פסולים. נלמד ממה שיבא בסמוך:
ת משנה היה עומד בדרום והושיט ידו לצפון ושחט שחיטתו כשירה. ברייתא בפרק ב' דזבחים
(דף כ"ו):

א. כסף משנה: ומ"ש היה עומד בדרום והושיט ידו וקיבל הדם בצפון קבלתו פסולה. שם.
ופירש"י שחיטתו כשירה לקמן ילפינן לה אותו בצפון ואין השוחט בצפון אבל המקבל
בצפון:

עין משפט ז.ז. הרמב"ם הל' פפולי המוקדשין פ"א הי"א

שְחָטָהּ בַצֶּפֶן וּפְרָכְסָהּ - וַיִּצְאָתָּ לְדָרוֹם. אֶפְלוּ הוֹצִיאָהּ
לְדָרוֹם כְּשֶׁרָה. פְּרָכְסָהּ וַיִּצְאָתָּ לְדָרוֹם וְחִזְרָה לַצֶּפֶן וְאַחַר
כֵּן קִיבַל דָּמָהּ בַצֶּפֶן כְּשֶׁרָה. וְכֵן קָדְשִׁים קָלִים שֶׁהָיוּ
בְּפָנִים וְעָמַד חוּץ לְעִזָּרָה וְהִכְנִיס יָדוֹ לְפָנִים וְשָחַט
שְחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה:

עין משפט ט. הרמב"ם הל' פפולי המוקדשין פ"א הי"ב

הִכְנִיס יָדוֹ - וְקִיבַל קִבְלָתוֹ פְּסוּלָהּ אֶפְלוּ הִכְנִיס רֹאשׁוֹ
וְרָבּוּ. אֶפְלוּ הָיָה הָעוֹבֵד כָּלוּ בְּפָנִים וְצִיָּצָתוֹ בַּחוּץ
עֲבוּדָתוֹ פְּסוּלָהּ. שֶׁנֶּאֱמַר 'בְּבִאָכֶם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד' עַד
שִׁבּוֹאוֹ כֶּלֶן:

ב. כסף משנה: שחטה בצפון ופרכסה כו'. שם פרכסה ויצתה לדרום וחזרה כשירה
ופירש"י (משום) דאין פיסול יוצא אלא מתוך המחיצות והאי וחזרה לאו דוקא. ורבינו
מפרש דהאי וחזרה איצטריך לאשמועינן שאם אחר שחזרה קיבל דמה בצפון כשירה ואם
קיבל דמה עד שלא חזרה פשיטא דפסולה. ומ"ש אפי' הוציאה לדרום כשירה. בר"פ דם
חטאת (דף צ"ב:):

ג. כסף משנה: וכן קדשים קלים שהיו בפנים כו' הכניס ידו וקיבל קבלתו פסולה וכו'. שם
(דף כ"ז) בברייתא ופירש"י הכניס ראשו ורובו כאילו לא נכנס כדילפינן לקמן בשמעתין
בבואם אל אהל מועד עד שיבא כולו וגבי עזרה דכתיב לעמוד לפני ה' בעיא כולו דכיון
דגלי בחדא גלי בכלהו והכי אמרינן בשמעתין. ומ"ש אפי' היה העובד כולו בפנים וציצתו
בחוץ עבודתו פסולה וכו'. שם בעיא דאפשיטא ופירש"י ציצתו ציצת ראשו דהיינו שערו:

עין משפט י. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"א הי"ג

פְּרָכְסָה הִבְהֵמָה י וַיִּצָּאת לַחוּץ אַחַר קִבְלַת דָּמָה כְּשֶׁרָה.
שָׂאֵפְלוּ יִצְאוּ הָאֵימורִין וְהַבֶּשֶׂר קָדָם זְרִיקָה בְּקַדְשִׁים
קָלִים הַזֵּבַח כְּשֶׁר כָּמוֹ שִׁיתְבָּאָר :

עין משפט כ. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"א הי"ד

הִיִּתָּה הִבְהֵמָה כְּלָה בַּפְּנִים ה וְרָגְלֶיהָ בַּחוּץ וְשִׁחְטָהּ הַזֵּבַח
פְּסוּלָה. שֶׁנֶּאֱמַר 'וְהִבִּיאָם לָהּ' עַד שֶׁתְּהִיָּה כְּלָה בַּפְּנִים :

עין משפט ל.מ.ג. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"א הי"ז

הִיִּתָּה הִבְהֵמָה בְּאֶרֶץ וְנִתְלָה י וְשִׁחַט וְהוּא תָלוּי בְּאֵוִיר.
בְּקַדְשֵׁי קְדָשִׁים פְּסוּלָה. בְּקַדְשֵׁים קָלִים כְּשֶׁר :

ד. כסף משנה : פרכסה הבהמה ויצאה לחוץ וכו'. זה מבואר בטעמו. ומ"ש כמו שיתבאר.
הוא בס"פ זה ושם מבואר שאין הזריקה מועלת ליוצא אלא לשרפו אבל לא לאכלו
ומשמע דהוא הדין הכא :

ה. כסף משנה : היתה הבהמה כולה בפנים וכו'. שם בעא מיניה אבוה דשמואל משמואל
היא בפנים ורגלה בחוץ מהו א"ל כתיב והביאום לה' עד שתהא כולה בפנים :

ו. כסף משנה : ומ"ש היתה הבהמה בארץ ונתלה וכו'. (זבחים כ"ו) נתלה ושחט מהו א"ל
פסולה א"ל אישתבשת שחיטה על ירך ולא שוחט על ירך נתלה וקיבל מהו א"ל כשירה
א"ל אישתבשת אין דרך שירות בכך תלה וקיבל מהו א"ל פסולה א"ל אישתבשת שחיטה
על ירך ולא קבלה על ירך אמר אבבי בקדשי קדשים כולם פסולים בר מנתלה ושחט
בקדשים קלים כולם כשירים בר מנתלה וקיבל אמר רבא מ"ש תלה וקיבל בקדשים קלים
דכשרה דאזיר פנים כפנים דמי בקדשי קדשים נמי אזיר צפון כצפון דמי אלא אמר רבא
בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים כשירים בר מתלה ושחט בקדשי קדשים נתלה וקיבל
בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים. ופירש"י בר מתלה ושחט בקדשי קדשים דבעינן על
ירך אבל בקדשים קלים דלא כתיב על ירך כשירה. תלה וקיבל כשר ככולן דדרך שירות
בכך ואזיר צפון כצפון דמי ובקבלה לא כתיב על ירך. ונתלה וקיבל בקדשים קלים נמי
פסול דקבלה שירות היא ואין דרך שירות בכך אבל נתלה ושחט כשרה דשחיטה לאו שירות
הוא ועל ירך נמי לאו בשוחט כתיב אלא בבהמה עכ"ל. ומזה יתבאר לך שיש טעות סופר

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעטורים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ס. הרמב"ם הל' פסולי המקודשין פ"א הי"ט

נְתָלָה וְקִיבַל הַדָּם ז' מִצִּוְאָר בְּהִמָּה הַמִּנְחָת בְּקֶרֶקַע פְּסוּל.
שְׂאִין דָּרָךְ שְׂרוֹת בְּכָךְ:

עין משפט ע. הרמב"ם הל' פסולי המקודשין פ"א הי"ב

הַכֹּנִיס יָדוּ ח' וְקִיבַל קִבְלָתוֹ פְּסוּלָה אֶפְלוּ הַכֹּנִיס רֹאשׁוֹ
וְרָבוּ. אֶפְלוּ הָיָה הָעוֹבֵד כָּלוּ בְּפָנִים וְצִיצָתוֹ בַּחוּץ
עֲבוּדָתוֹ פְּסוּלָה. שְׁנֹאֲמַר 'בְּבִאֲכֶם אֶל אֵהָל מוֹעֵד' עַד
שְׂיָבוֹאוּ כָלָן:

עין משפט פ. הרמב"ם הל' פסולי המקודשין פ"ב הי"י

דָּם שְׂמִצּוֹתוֹ לִיתֵן אוֹתוֹ לְמַעְלָה מִחֲצֵי הַמִּזְבֵּחַ שְׁנִתְּנוּ
לְמַטָּה ט. אוֹ שְׂמִצּוֹתוֹ לִתְּנוּ לְמַטָּה וְנִתְּנוּ לְמַעְלָה. אוֹ

דברי רבינו וכן צריך להגיה, היתה הבהמה בארץ ונתלה ושחט והוא תלוי באויר כשירה
תלה את הבהמה ושחטה באויר העזרה בקדשי קדשים פסול בקדשים קלים כשר

ז. כסף משנה: נתלה וקיבל הדם וכו' היה עומד בעזרה ותלה המזרק בידו וקיבל הדם באויר
וכו'. נתבאר בסמוך:

ח. כסף משנה: וכן קדשים קלים שהיו בפנים כו' הכניס ידו וקיבל קבלתו פסולה וכו'. שם
(דף כ"ז) בברייתא ופירש"י הכניס ראשו ורובו כאילו לא נכנס כדילפינג לקמן
בשמעתין בכואם אל אהל מועד עד שיבא כולו וגבי עזרה דכתיב לעמוד לפני ה' בעיא
כולו דכיון דגלי בחדא גלי בכולהו והכי אמרינן בשמעתין. ומ"ש אפי' היה העובד כולו
בפנים וציצתו בחוץ עבודתו פסולה וכו'. שם בעיא דאיפשיטא ופירש"י ציצתו ציצת ראשו
דהיינו שערו:

ט. כסף משנה: דם שמצותו ליתן אותו למעלה וכו' עד הרי בשר הזבח פסול. משנה בפרק
שני זבחים (דף כ"ו). ומ"ש ואע"פ כן נתכפרו הבעלים בו. מימרא דשמואל שם ואף
על גב דר"י פליג עליה הא אסיקנא בקשיא ואמוראי טובא התם ס"ל כשמואל מדשקלי
וטררו אליביה. ומה שכתב במה דברים אמורים כשהיה זה הזורק כשר לעבודה וכו' עד ויזרוק
הדם במקומו. ג"ז שם:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

שְׁמֵצוֹתָו לְהִנּוּ בְּפָנִים בְּהִיכָל וּנְתָנוּ עַל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן. או
הִנְתַּנִּין עַל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן שְׁנֵתָנָן לְפָנִים בְּהִיכָל. או שְׁנֵתָנָן
דָם הִנְתַּנִּין בַּחוּץ עַל הַכֶּבֶשׂ שֶׁלֹּא כִּנְגַד הִיסוּד. הֵרִי בֶּשֶׂר
הַזֵּבַח פָּסוּל. וְאֵף עַל פִּי כֵן נִתְּכַפְּרוּ הַבְּעָלִים בּוֹ כִּיּוֹן
שֶׁהִגִּיעַ דָּם לְמִזְבֵּחַ. אֵף עַל פִּי שֶׁהִגִּיעַ שֶׁלֹּא לְמִקוֹמוֹ הֵרִי
הוּא כְּמוֹ שֶׁהִגִּיעַ לְמִקוֹמוֹ לְכַפֵּר. בְּמָה דְבָרִים אָמוּרִים
כְּשֶׁהָיָה זֶה הַזִּזְרָק כְּשֶׁר לְעִבּוּדָה. אָבָל אִם קָבַל הַכֶּשֶׂר
וְנָתַן לְפָסוּל וְנָתַן הַפָּסוּל אֶת הִנְתַּנִּין לְמַעְלָה לְמַטָּה. וְאֵת
הִנְתַּנִּין בְּפָנִים בַּחוּץ. וְאֵת הִנְתַּנִּין בַּחוּץ בְּפָנִים. או שְׁנֵתָנָן
עַל הַכֶּבֶשׂ שֶׁלֹּא כִּנְגַד הִיסוּד. לֹא נִפְסַל בֶּשֶׂר הַזֵּבַח אִם
נִשְׂאָר דָּם הַנֶּפֶשׁ. אֲלֹא יִחְזֹר הַכֶּשֶׂר וְיִקְבַּל שְׂאֵר דָּם הַנֶּפֶשׁ
וְיִזְרַק הַדָּם בְּמִקוֹמוֹ:

דף כו:

עין משפט א.ב.ג. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ב ה"י
עין לעיל דף כו. עין משפט פ

עין משפט ד.ה. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ד ה"ב

וְאִין הַמַּחְשֶׁבֶה מוּעֵלֶת י אֲלֹא מִמֵּי שֶׁהוּא רָאוּי לְעִבּוּדָה.
וּבִדְבַר הָרָאוּי לְעִבּוּדָה. וּבְמָקוֹם רָאוּי לְעִבּוּדָה. מִמֵּי

י. משנה ואין המחשבה [מועלת] וכו'. מימרא דרבא בפ"ב דזבחים (דף כ"ו ע"ב) ובמנחות
(דף ה' :). ומ"ש ממי שהוא ראוי כיצד אחד מן הפסולים לעבודה שקבל הדם או הולך
כו' ואותו דם שקיבל או שזרק מקצתו ישפך לאמה. פשוט הוא. ומ"ש ואם נשאר דם הנפש

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

שְׁהוּא רְאוּי כִּיצַד. אֶחָד מִן הַפְּסוּלִין לְעִבּוּדָה שֶׁקִּבַּל הַדָּם. אוֹ הוֹלִיף. אוֹ זָרַק. וְחָשַׁב בְּשַׁעַת הָעִבּוּדָה מִחֻשְׁבַּת מְקוֹם אוֹ מִחֻשְׁבַּת הַזְּמַן. לֹא פָּסַל בְּמִחֻשְׁבַּתוֹ. לְפִי שְׂאִינוֹ רְאוּי לְעִבּוּדָה. וְאוֹתוֹ הַדָּם שֶׁקִּבַּל אוֹ שֶׁזָּרַק מְקַצְּתוֹ יִשְׁפֹּךְ לְאַמָּה. וְאִם נִשְׂאָר דָּם הַנֶּפֶשׁ יַחְזוֹר הָרְאוּי לְעִבּוּדָה וַיִּקְבַּל בְּמִחֻשְׁבָּה נְכוֹנָה. אָבֵל אִם חָשַׁב הַפְּסוּל בְּשַׁעַת שְׁחִיטָה פָּסַל בְּמִחֻשְׁבַּתוֹ. שֶׁהִשְׁחִיטָה כְּשֶׁרָה בְּפְסוּלִין כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. יֵשׁ קְרִבְנוֹת שְׂאֵם נַעֲשׂוּ שְׂלֵא לְשִׁמְן כְּשֶׁרִין כְּמוֹ שִׁיתְבָּאָר. לְפִיכֶךָ אִם קִבַּל הַדָּם כֹּהֵן זֶה שְׂאִינוֹ רְאוּי לְעִבּוּדָה. אוֹ הוֹלִיכוֹ. אוֹ זָרְקוֹ. פָּסַל הַזִּבְחַ כְּאִלּוֹ עֲשָׂאָהוּ לְשִׁמוֹ שֶׁהוּא פְּסוּל. וְאִף עַל פִּי שִׂישׁ דָּם הַנֶּפֶשׁ וְחָזוֹר הַכֹּשֶׁר וְקִבַּל וְזָרַק כְּבָר נִפְסַל הַזִּבְחַ. וְלֹא מִפְּנֵי מִחֻשְׁבַּת שְׂנֵי הַשָּׂם פָּסַל אוֹתוֹ אֶלָּא מִפְּנֵי שֶׁהוּא פְּסוּל לְעִבּוּדָה כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ:

יחזור הראוי לעבודה ויקבל וכו'. משנה בפ"ג דזבחים (דף ל"ב). ומ"ש אבל אם חשב הפסול במחשבתו בשעת שחיטה פסל במחשבתו וכו'. שם במשנה. ומ"ש יש קרבנות שאם נעשו שלא לשמן כשרים כמו שיתבאר. הוא פט"ו: לפיכך אם קיבל הדם כהן זה וכו' פסל הזבח כאילו עשאו לשמו וכו'. נראה שהטעם שמאחר דשלא לשמו פסל בעלמא והכא לא פסל הוי כמי שאינו ראוי לעבודה כראוי לענין שיהא פוסל במחשבה שאע"פ שיש דם הנפש לא מהני שיחזור הכשר ויקבל אכן צריך לימוד מנין לו לרבינו זה: